

บทอ่านเรื่อง “บันเทิงคดี มีประเด็น”

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง พินิจข้อคิดเห็น (๓)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

อยู่กับกัง ตอน พบกันที่ตลาด

หยก บุรพา

ฝ่าเท้าเปลือยของฉันทลงไปบนทางดินที่ทอดไปสู่ตลาดกลางอย่างไม่แยแสกับความขรุขระหยาบแข็งของมัน เด็กห้องแถวอย่างฉันทหรือคนหาเข้ากินค่าทั่วไปไม่เคยพักให้ความสนใจกับความยากลำบากเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ พวกคนจีนที่ฉันทรู้จักหรือพบเห็นมาในตลาดห้องแถวละแวกเดียวกันกับเราต่างก็ไม่ชวนขวายหาความสะดวกสบายกันนัก วันต่อวันคิดเพียงแต่ว่า วันนี้จะมีอะไรทำที่จะเป็นรายได้เข้าบ้านเพื่อเลี้ยงลูกเลี้ยงเมีย

ทุกคนจะซีมีเซา ถ้ากินข้าวเช้าอิ่มแล้วยังไม่มีงานที่จะได้ทำตมมาถึงมือ มันหมายความว่าวันนี้ครอบครัวของเขาอาจจะต้องกินทุนเก่าที่มีอยู่ไม่มากนัก ไปอีกวันหนึ่งหรือหลายวัน บางวันงานที่ได้ทำในช่วงเช้าหมายถึงค่ากับข้าวมือเย็น เช้าวันที่ไร้งานชีวิตของเขาจะเงิบเฉาและว่างเปล่า เขาจะนั่งพิงเสาหน้าบ้าน หรือไม่ก็นั่งพิงกรอบประตูห้องแถวของเขา รอให้โชคดีมากกว่ามือเรียก เขาจะไม่ออกไปไหนไกลบ้านจนลับตา เพราะบางทีอาจจะมีคนมาเรียกให้ไปทำงานสักชิ้นหนึ่งจะได้พบได้ทันที..ถ้าเจ้าของงานมาเรียกหาแล้วไม่พบ เขาจะว่าจ้างคนอื่น ๆ ต่อไปทันที ไม่มีการรอหรือตามตัวให้เสียเวลา คนขายแรงงานที่นั่งว่างอยู่ยังมีอีกหลายคนตามห้องแถวในตลาดของเราซึ่งเต็มไปด้วยคนจีน หรือตามบ้านเล็กกระท่อมน้อยของคนยากจนชาวไทย

